

Auguste Eglentāle

mans novada dārgums

Auguste Eglentāle (dzimusi 1883. gada 9. februārī, mirusi 1967. gada 11. maijā) ir atstājusi atmiņas stāstus un pierādījumus par laikiem, kad vēl rakstība bija cita un cilvēku savstarpējās attiecības bija augstāk vērtētas.

Auguste Eglentāle strādāja pie grāfa Nolķena Reņģes muižā.

Viņas pienākums bija vārīt ēst. Augustei bija dažādu atmiņu par to, kā dzīve ritēja pie grāfiem.

Spilgtākās atmiņas, kuras tikušas stāstītas no paaudzes

paaudzei, ir turpmāk uzskaitītās lietas. Iepriekšējo saimnieci atlaida par to, ka pie viņas pa nakti bija puisis atnācis, lai gan

Nolķena kundze to aizliedza. Tādēļ Auguste pieteicās darbā un

nostrādāja apmēram 3 gadus. Viņa vārīja ēst saimnieku galam. Kā var noprast pēc šīs atmiņas, ja vēlējās strādāt pie Nolķeniem, nedrīkstēja satikties ar pretējā dzimuma cilvēkiem, jo tas tika kategoriski aizliegts. Nolķena kundze uzskatīja, ka tas traucēja veikt pienākumus veiksmīgi.

Luīze Nolķena (grāda Nolķena meita) sastrīdējās ar savu tēvu, jo viņa satikās ar zemākas kārtas puisi. Viņa tika izrakstīta to dzimtas un aizsūtīta uz Itāliju. Luīzes vārds netika minēts arī mantojumā. Augustes stāsti parāda to, kāda bija dzīve tajos laikos.

Kamēr Auguste strādāja pie Nolķeniem, viņa slepus satikās ar puisi Osvaldu, kurš viņai sūtīja mīlestības vēstules. Šajās vēstulēs viegli pamanāms ir tas, ka rakstība bija ar gotu burtiem, no vācu valodas bija paņemts "sch", un garumzīmes tika lietotas ar "h" burtu. Lasot vēstules, var secināt, ka interpu nķcija ir ļoti kļūdaini lietota, un var sastapt dažus vecvārdus, piemēram, špacieris (pastaiga), stancija (stacija) un citi.

Augsti Cienijamo Jaunkundzi
Lielais mani ir atraidījis man man
Lielgūnu. To deen, mad Luks man

Kā redzams šajā vēstules fragmentā, lai arī Auguste un Osvalds bija kopā, viņš vienalga viņu uzrunāja kā Augsti Cienijamo Jaunkundzi.

"... tad ir pazemīgi lūdzu, vai jūs nevēlētos iznākt uz špacieri ar Minni svētdienas vakaru..."

Pamanāms, ka šajā fragmentā tiek izmantots svešvārds un valodas struktūra atšķiras no mūsdienām.

atdusētes, tad it pazemīgi he hols
naj Luks ne schētes ismahot u
sch papeeri ar Minni sivehtaleenas
NANARU, jo wina jau to sin

Gerujs.
Kake schuys, fu marrau. michtin glaud.
Faw ilgi. Sewi, mesleju,
Lai beidās Sewi rihota, gaudi,
Kake, baidit debys lihgmiba,
Tu man stoop citam isredeta,
Sew nebruks pacust wainernā,
Bet lihdi, tvesi covaxstita
Tu remisti, bas gahmats. Auguste 1904
Santestis

Augustei tika arī rakstīti dzejoļi. Visās šajās vēstulēs, ko Auguste ir saglabājusi kopš 1901. gada, ir pamanāma tā laika rakstība un tā laika dzīve. Ja nebūtu šo vēstulu, mums nebūtu tik dzīvs ieskaits tajā, cik krāsas izmaiņas ir notikušas gadsimta laikā. Pateicoties Augustei, mēs varam izdzīvot tā laika izjūtas un dzīves ritējumu caur šīm vēstulēm un stāstiem, jo tas ir pats tiešākais un patiesākais veids, kā iegūt ieskatu par dzīvi 20.gs. sākumā.